

PŘÍDOLSKO

Ročník XVI vyšlo dne 15.11.2010

číslo 5

Občasník pro obyvatele a přátele městyse Přídolí

Slovo starosty

Vážení občané,

v první řadě bych rád poděkoval Vám všem, kteří se zúčastnili voleb a dali tak najevo svůj názor, ať už byl jakýkoliv. Těm, kteří dali hlas našemu sdružení, bych chtěl poděkovat o to více, že nepodlehli negativní kampani p. inženýra a slibuji tímto veřejně všem, že hodlám pokračovat v započaté práci a budu se nadále snažit Přídolí zviditelňovat a zlepšovat podmínky pro život v našem městečku. Zároveň bych chtěl poděkovat za práci v minulém volebním období všem zastupitelům, ale i občanům, kteří nebyli členy zastupitelstva, avšak kteří ve výborech svou práci vykonávali zodpovědně, ve svém volném čase a mnohdy na úkor svých vlastních zájmů. Jmenovitě bych chtěl touto cestou poděkovat p. Josefu Pískovi, p. Janě Mackové, p. Jiřině Haidlerové (č.p. 42), p. Věře Cábové, p. Jiřině Haidlerové (č.p. 19), Lence Vávrové a p. Toničce Gondekové. Volební účast v Přídolí byla 71,37% a tím jsme se zařadili na sedmé místo v okrese Český Krumlov. Dostali jsme se mezi obce, kde není lidem lhostejno, kdo je zastupuje. To, že naše sdružení obdrželo 9 z 15-ti mandátů, nám dává velkou důvěru, ale i zodpovědnost, a ukazuje, že v Přídolí jsou lidé, kteří vidí, že nám není lhostejné, jakým směrem se bude Přídolí ubírat. Jsem rád, že zvítězila slušnost nad hulvátstvím. I v minulém období jsme (přestože jsme si mohli tyto důležité funkce rozdělit sami) kontrolní a finanční výbor svěřili opozici, aby naše rozhodování mohla kontrolovat. Nabídlí jsme jí je i nyní. Pevně věřím, že až „opozice“ pozná naši společnou práci, tak ti slušní a poctiví se možná přidají na naši kandidátku v příštích volbách, tak jak tomu bylo i v těch letošních.

A jak vlastně dopadlo rozdělení pozic na radnici ?

starosta – p. Jiří Štěpánek

místostarosta - p. Josef Sýkora

člen rady - p. Mgr. Dana Hopfingrová – (školství a sport)

člen rady - p. Zdeněk Mráz – (záležitosti kultury)

člen rady - p. Jiří Vávra (stavební záležitosti, veřejné zakázky),

finanční výbor – p. Zdeněk Macek – předseda, p. Věra Cábová, p. Jiřina Haidlerová.

kontrolní výbor – p. Vítězslav Jílek – předseda, p. Oldřich Matějček, p. Martina Kamerová, p. Jan Valicsek, p. Milan Bohdal.

kulturní výbor – p. Zdeněk Mráz – předseda, p. Haidlerová Jiřina, p. Jana Macková.

stavební výbor – p. Jiří Vávra – předseda, p. Jiří Haniš ml., p. Jan Valicsek, p. Jan Vávra, p. Jiří Rolník.

Komise pro projednávání přestupků nebyla ustanovena, protože p. Milan Bohdal (v současné době jediný člověk, který má odpovídající způsobilost přestupky projednávat) nebyl ochoten se této funkce ujmout. Přestupky tedy musím z moci úřední, tak jako doposud, projednávat sám. A věřte mi však, že z toho žádnou radost nemám.

Přestože si myslím, že v našich podmínkách nelze hovořit o nějakých neprůhledných veřejných zakázkách, přesto ve volebním programu našich protikandidátů zaznívalo, že volají po jakémsi zprůhlednění při zadávání veřejných zakázek. Chtěl bych tedy vysvětlit skutečnost. Starosta pouze osloví firmy a nakonec vyzve firmu, která vyšla z poptávkového (výběrového) řízení jako vítězná, k podpisu smlouvy. Vítěze tohoto řízení vybírá komise a ta jej starostovi (nově nyní radě) doporučí jako nejvýhodnější nabídku. Zastupitelstvo na svém 2. zasedání přijalo novou směrnici pro zadávání veřejných zakázek, kde stanovilo finanční limity pro starostu a radu. Ta především stanovuje od jaké částky a kolik firem je nutno oslovit. Abych zabránil jakýmkoliv spekulacím a dohadům, rozhodl jsem se požádat Vás občany, kteří máte zájem o posuzování nabídek na veřejné zakázky – dodejte písemně svou podepsanou žádost o zařazení do posuzovacích komisí a já Vás do těchto komisí budu obsazovat. Domnívám se, že průhlednější posuzování již ani nelze vymyslet.

Také jsem se občas v minulosti setkával s názorem, že krácené zápisy na vývěškách a našich www. stránkách jsou nic neříkající. Rozhodl jsem se tady na stránkách www.pridoli.cz přidat rubriku zastupitelstvo a rada a v té budou zveřejňovány plné zápisy z jednání rady i zastupitelstva. Upozorňuji ovšem, že bude-li však podán první podnět pro porušování zákona na ochranu osobních údajů, budou tyto zápisy opět zveřejňovány v podobě zápisů krácených. Každý má občan má totiž vždy možnost do zápisu nahlédnout na úřadě a má právo si pořídit i fotokopii zápisu.

Jiří Štěpánek

ZE ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA MĚSTYSE

na svém 50. zasedání 5. srpna 2010 zastupitelé –

- schválili prodej části pozemku p.č. 175/2 kú. Přídolí
- neschválili prodej části pozemku p.č. 200/3 kú. Přídolí
- schválili zrušení předkupního práva k nemovitosti
- schválili rozpočtovou změnu č.3
- pověřili starostu podpisem smlouvy o spolupráci s „Domy s pečovatelskou službou o.p.s.“

Na svém 51. zasedání 2. září 2010 zastupitelé –

- schválili prodej pozemku p.č. 2861/1 kú. Malčice-Osek, části pozemku 2155/1 a 734/8 kú. Přídolí, 16/1 a 33/1 kú. Spolí a neschválili prodej poz. p.č. 34 kú. Spolí
- schválili rozpočtovou změnu č.4
- schválili rozpočtový výhled na r. 2011 a 2012
- schválili zápisy do kroniky

na svém 52. zasedání 7. října 2010 zastupitelé –

- schválili prodej poz. p.č. 16/11 kú Přídolí a 16/27 kú. Spolí
- schválili rozpočtovou změnu č.5
- souhlasili skonáním taneční zábavy – poslední leč dne 20.11.2010
- souhlasili s konání a uzavírkou komunikací při Rallye 2011 ve dnech 20. – 21.5.2011

Na svém 1. zasedání 2. listopadu 2010 zastupitelé –

- zvolili starostu, místostarostu, členy rady a předsedy kulturního a stavebního výboru
- schválili jednací řád zastupitelstva

na svém 2. zasedání 4. listopadu 2010 zastupitelé –

- zvolili předsedy finančního a kontrolního výboru
- zvolili člena všech výborů
- schválili rozpočtovou změnu č.6
- schválili vnitřní směrnice č. 1/2010 o zadávání veřejných zakázek malého rozsahu
- zvolili zástupce do školské rady

Vážení spoluobčané,

ráda bych touto formou vám všem sdělila, proč kroužek „ŠIKOVNÉ RUCE“ v letošním školním roce se znovu po třech letech své činnosti nerozběhl.

Nejzávažnějším problémem jsou finance. Chod kroužku závisel jen na finanční podpoře rodičů dětí, které kroužek navštěvovaly. Mnohdy se vedoucím kroužku stávalo, že finance nepokryly ani základní potřeby na materiál, který ke své činnosti v kroužku potřebovali, tudíž prakticky vedoucí kroužku byli nuceni rozdíl dopláct ze své kapsy.

Dalším problémem byl prostor, paní ředitelka ZŠ.v Přídolí nám sice nabídla prostory školní jídelny, ale bohužel nebylo, kde bychom si ponechávali rozdělanou práci dětí i potřebný materiál pro dokončení práce.

Docházka dětí byla vždy na začátku školního roku vysoká, ale jakmile se začal vybírat poplatek, děti se zájmem o kroužek, ubývalo.

Je mi líto, že činnost kroužku zanikla!

*Děti se zde mohly mnohé naučit, rozvinout nejen motoriku rukou, ale i třeba komunikaci v kolektivu, vzájemné pochopení, úctu k věcem i ostatním. Z mého hlediska ubývá rodičů, kteří si umějí hrát, povídat a naslouchat svým dětem, proto kroužky pomáhají jak rodičům (oddechnout si), tak dětem (**realizovat se, najít sám sebe**).*

*Zastávám heslo: **KDO SI HRAJE NEZLOBÍ!***

*Mnozí občané se mylně domnívají, že OÚ.- Přídolí přispívá na chod kroužku, je to jinak! Obecní úřad přispívá pouze na **kulturní akce dětí,(karneval a část MDD).***

Plánovaný rozpočet na kulturní akce dětí v letošním roce byl 52 000 Kč!

OÚ – 15 000 Kč.

přídolští drobní podnikatelé – 7 000 Kč.

občané – 10 000 Kč.

výdělek z akcí během roku (prodej,dary, tombola,karneval.čepičky aj..)-

- 7 000 Kč.

*Jak jistě vidíte plánovaný rozpočet a skutečnost je úplně jiná, takže jsem musela vypustit dvě plánované akce, abych se do rozpočtu vešla.Byly to akce:Rozloučení se školním rokem-disko a dětská pouťová cyklošou. Nejbližší a poslední plánovaná akce v tomto roce je **Mikulášské veselí.***

Na závěr bych chtěla jen říci, že děkuji vedoucím kroužku za jejich ochotu a čas strávený s dětmi, děkuji všem sponzorům za finanční podporu a občanům i dětem za přízeň.

Já sama se budu snažit i nadále pokračovat, pokud mi zdraví a síla dovolí, v dětských kulturních akcích.

*Organizátorka dět.kultur.akcí
Jana Pozdničková*

Z historie městyse Přídolí

Šibeniční vrch – posvátný háj III.

Posvátný háj tvořený prastarými duby vzrostlými ve volném prostoru, ohrazený pečlivě vystavěným dřevěným plotem, do něhož vedli dvě brány, byl místem kultovním i soudním. Každého druhého dne v týdnu se zde scházel lid se svým vládcem a knězem k soudům, ale k uzavírání různých smluv a dohod mezi jednotlivými členy společenství. Na vyvýšeném prostranství zasedal kmenový vládce s knězem a se svými stařešiny na kamenných lavicích a kamenného stolce. (Dub, svatý strom v mnoha starých tradicích, strom blesku, strom Diů symbolizuje moc sílu, solidaritu, vysokou úroveň mystiky). Je privilegovaným nástrojem komunikace mezi nebem a zemí. Žalud, plod dubu, připomíná symboliku vejce: hojnost, prosperita, plodnost. V duchovním smyslu symbolizuje moc ducha a ctnost živící pravdu. O pradávných dobách byl dub symbolem síly a králem lesních stromů, proto jsou listy a žalud dodnes odznakem lesníků. Býval to strom posvátný a u pohanských Slovanů a Germánů byl zasvěcen nejvyšším bohům. Dlouhověkost byla obdivována, což se projevovalo i ve starých bájích, pověstech a lidových písních. Duby jsou velice léčivé stromy a pomáhaly žít lidstvu v dobách hladomorů. Žaludy obsahují výživné složky, které zvyšují kvalitu masa a zdravě praset, která se jimi živí. Pro svoje silné vibrace byl dub uctíván již v době předhistorické. Stačilo se o něj opřít, aby člověk načerpal silnou energii. Magické rituály se proto obvykle konaly pod starými duby a tančily pod nimi čarodějnice. Náboženské modly se vyřezávaly z dubového dřeva. Je zaznamenán mnohými nezávislý názor, že člověk může přenést na duši část svého duševního (astrálního) těla a poskytnout jí tak prostor pro přítomnost své duše. Vzniká tak druh nemateriální symbiózy, kdy strom žije na vyšší úrovni a člověk získává pozitivní a z hlediska psychiky harmonizující energoinformační podněty, duchovní impulzy. Má zjednodušeně řečeno svůj strom, svého průvodce po průběh celého života).

Slovanské soudy právě v prvopočátcích využívaly posvátné stromy a posvátné háje. Řídily se předem stanovenými rituály a používaly se stanovené zvláštní formule. Soudy byly z počátku kolektivní (předsedal vladyka kmene). Ručitelem práva byl nejmocnější z bohů Perun, za spory hospodářské povahy ručil Veles (bůh stád a úrody). Smlouvy se stvrzovaly přísahou. Slované skutečně věřili, že porušení přísahy vede k zatracení. Při řešení sporů bylo využíváno hojně ručitelů. Ovšem nebylo snadné ručitele získat, protože při prokázání pachatelství činu, tito ručitelé byli potrestáni stejnou měrou jako obviněný. K bezpodmínečnému přijetí údělu u soudu vedla posvátná úcta před tradicemi, které byly přijaty od otců. Archaická (raně původní) slovanská víra určovala, že právo pochází od bohů. Bohové byli mocnější než cokoli jiného a nedostavit se na soud znamenalo zatracení. Mocnou zbraní bylo vyobcování z kmene. Za protiprávní jednání mezi různými vesnicemi nenesl odpovědnost jedinec, ale většinou celý kmen, rod či aspoň osada.

K rozsouzení při se scházeli nejvlivnější mužové rodu, disponující přirozenou autoritou. S růstem a tvorbou větších kmenových společenstev přichází i vyšší požadavek na funkci práva. Rozepře mezi rody nemohou být již posuzovány z pozice přirozené autority vlivných rodových stařešinů. A tak přichází na řadu kníže a jeho boží poslání na urovnání rozepří a sporů.

Když kdokoliv utekl do svatyně posvátného háje před něčí zlobou, byl zde chráněn právem azylu. Na posvátné půdě se nesmělo lhát. Dnes je těžké pochopit, že žalující strana byla přísahou usmířena, že obě smluvní strany na přísahu spoléhaly při uzavírání dohody, ale bylo tomu skutečně tak. (Ordálová přísaha při sporech o hranice pozemků. Přisahající stojí s ramena ve vykopané jámě a přísahá „, at' se do země propadnu jestli ...“).

Prastará přísaha byla neuvěřitelně mocným důkazem, tak krásným a pro většinu z nás dnes tolik nepochopitelným.

DEN PLNÝ PREVENCE

V pátek 1. října nás paní učitelka vybrala na soutěž Den plný prevence. Vybrala - mě, Danielu Krulickou, Denču Mořkovou, Verču Cábovou a Míšu Zimovou. Naši tátové nás odvezli na autobusové nádraží. Odtamtud jsme jeli na střelnici, kam nás odvezl speciální autobus. Když nás tam autobus dovezl, bylo tam hodně policejních aut. U jednoho jsme se dokonce i vyfotily. Asi za pár minut jsme dostaly bagetu. Venku byla strašná zima. Byla tam jedna budova, kde byl čaj. Tam bylo teplíčko. Vzadu v té budově byli sušenky, mohly jsme si vzít, kolik jich sníme. Asi tak v 9. 45 hodin byl nástup, kde jsme se dozvěděli podrobnosti a trasu závodu. V naší nejmladší kategorii bylo 11 čtyřčlenných družstev a jenom naše škola byla jako jediná malotřídní. V 10.00 hodin začínal výběh na trasu. My jsme běželi jako sedmý, takže jsme vyběhli až v 10.35 hodin. Na prvním stanovišti byl hod granátem. Ten nám moc nešel. Jediná Míša, ta dobře háže, ale tentokrát přehodila.

Šli jsme po červených fáborkách. Došli jsme až na páté stanoviště. Byla tam zdravotní. Ošetřovaly jsme krvavou ruku. Zde jsme od rozhodčích dostali hodně bodů

Po chvíli jsme trochu bloudili, nebyli tam žádné fáborky, nakonec jsme dorazili na čtvrté a třetí stanoviště, zde jsme využili dovedností z kroužku hasičů, neboť jsme stříkali z hadice na cíl. Na dalším jsme házeli míčem do vody, a tím zachraňovali tonoucího.

Zeptali jsme se, kde je druhé a třetí stanoviště, zjistili jsme, že jsme šli obráceně. Na druhém Desatero, to umíme z Dolní Vltavice, zde jsme byli chváleni.

Na šestém stanovišti byl úkol z ekologie, zde jsme určovali byliny. Pak jsme vstoupili do lesa a museli jsme říkat znalosti o lese, to byla dost hrůza.

Na dalších stanovištích bylo přenášení zraněného, dělali jsme sedačku z našich rukou. Dále jsme rozdýchávali utonulého, to nám taky šlo. Na dalším stanovišti jsem se trápila já, protože jsme přelézali lano a to mi nešlo. Nakonec ani střelba ze vzduchovky nebyla tak lehká. Nejlepší střelkyně byla Míša, ta se trefila dvakrát. Potom nás ještě čekal test z dopravky, hrůza, ale nakonec jsme dostali taky hodně bodů.

Na vyhlášení jsme museli čekat do 15 hodin. Skamarádili jsme se s několika dětmi z jiných družstev. S naší paní učitelkou jsme se vsadili, že pokud vyhraje do třetího místa, čeká nás od ní odměna.

Začalo vyhlášení a řekli nám, že nejsme ani 7., 6., 5., 4., a začalo napětí. Když neříkali naší školu ani jako 3. ani jako 2., slavili a radovali jsme se předem. Byli jsme totiž na 1. místě, hurá. Byl to moc krásný pocit, všech deset hlídek jsme porazili. Dostali jsme medaile, koláč, dárečky, pro školu putovní pohár, a ještě překvapení od paní učitelky.

Byl to krásný den, takový úspěch, naši tátové nám při cestě domů vůbec nevěřili. Jsme dobrá parta, tím se taky vyhrává. Už se těšíme, až zase někde budeme bojovat a soutěžit.

Daniela Krulická, žákyně 5. Třídy